

Metodický výklad Odboru archivní správy a spisové služby MV

k údajnému rozporu mezi § 64 odst. 2 zákona č. 499/2004 Sb. a požadavkem 2.1.7 národního standardu pro elektronické systémy spisové služby

Ustanovení § 64 odst. 2 věta druhá zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále „AZ“) stanoví, že *„Jednoznačným identifikátorem se neopatřují určenému původci doručené dokumenty obsahující chybný datový formát nebo počítačový program, které jsou způsobilé přivodit škodu na výpočetní technice určeného původce, a dokumenty nepodléhající evidenci, které určený původce uvede ve svém spisovém řádu.“* Z uvedeného požadavku plyne, že jednoznačným identifikátorem (dále „JID“) se nemají opatřovat tři základní skupiny dokumentů. Jejich charakteristika je tato:

1. dokumenty s chybným datovým formátem, náležející do skupiny datových formátů nepřijímaných určeným původcem (každý veřejnoprávní původce zveřejňuje na úřední desce nebo způsobem umožňujícím dálkový přístup datové formáty dokumentů, které přijímá),
2. dokumenty obsahující škodlivý kód, který je způsobilý přivodit škodu systému (obecně dokument s „vírem“),
3. všechny typy dokumentů nepodléhající evidenci a uvedené ve spisovém řádu určeného původce.

Komentář

Ad 1.

- Dokumenty s chybným datovým formátem nelze rozpoznat a vyloučit z registrace dříve, než po zahájení příjmu podání v elektronickém systému spisové služby. Jsou proto zpravidla systémem zaregistrovány kartou dokumentu označenou jednoznačným identifikátorem a teprve po kontrole datového formátu, popř. ověření připojených elektronických zajišťovacích prvků, je rozhodnuto o zamítnutí podání. Záznam o dokumentu v elektronickém systému spisové služby (zpravidla bez doručených komponent) je ukládán z důvodů evidence neúplného (vadného) podání, které však stále zůstává podáním ve smyslu např. § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

Ad 2.

- Dokumenty obsahující škodlivý kód, schopný způsobit veřejnoprávnímu původci škodu, by po kontrole antivirovým programem optimálně neměly být podatelnu dále zpracovávány, ale opět stále zůstávají (neúplným) podáním, které je nutné doplnit nebo opravit (srv. cit. § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb.). Informace o existenci i takového podání je tedy nutné v elektronickém systému spisové služby evidovat.

Ad 3.

- Dokumenty, které se podle spisového řádu veřejnoprávního původce neevidují, mohou být různého charakteru: soukromé, nevyžádaná obchodní sdělení aj. U těchto

dokumentů nelze vždy při zahájení příjmu rozhodnout, že se jedná o dokument, který se neeviduje. Je nutné si také uvědomit, že se nejedná o kontrolu technickou, ale obsahovou, kterou musí zaměstnanci veřejnoprávního původce provádět prostřednictvím nástroje, kterým je elektronický systém spisové služby. Právní důsledky případného chybného (automatického) vyhodnocení a nepřijetí nese sám původce.¹

Závěr

Ustanovení § 64 odst. 2 AZ hovoří o jednoznačném identifikátoru dokumentu, avšak v elektronickém systému spisové služby je nezbytné jednoznačně identifikovat i další entity (srv. kapitolu 1.18 a požadavek 2.7.1 národního standardu pro elektronické systémy spisové služby).

Pokud je v rámci příjmu zjištěno, že dokument je složen pouze z původní datové zprávy a jejího těla² a obsahuje škodlivý kód nebo obsah podání nepodléhá evidenci, tak doručený dokument uživatel znepřístupní podle požadavku 7.2.12 NSESSS a takto znepřístupněný dokument se bude při znázornění a vyhledávání jevit jako zničený každé roli s výjimkou posuzovatele skartační operace.³ Tímto způsobem bude dokument vyjmut z dalšího zpracování s tím, že v případě potřeby původce může být znovu zpřístupněn.⁴

Pokud je v rámci kontroly zjištěno, že je dokument složen z původní datové zprávy, jejího těla a komponent⁵ a jedna z doručených komponent vykazuje chybu definovanou v § 4 odst. 1, věta druhá vyhlášky č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby ve znění pozdějších předpisů, musí eSSL uživateli umožnit na základě požadavku 2.1.7 NSESSS takovou komponentu nahradit informací o důvodu jejího neuložení; informace bude ztvárněna do nové komponenty. Podatel je následně na základě § 4 odst. 8 o tomto výsledku zjištění vyrozuměn. Zaevidovaný dokument podatelna dále předá zpracovateli, který stanoví další postup (v souladu s § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád).

¹ viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 223/2015-35.

² Požadavek 223, písm. a) a b), požadavek 2.3.5, písm. a) a b).

³ Požadavek 7.2.13 NSESSS.

⁴ Ze znění požadavku 2.1.7 není zcela jasné, že se dokumenty nepodléhající evidenci znepřístupní – až požadavek 7.2.12 se na 2.1.7 odkazuje a řešení vyplývá až z atestačních scénářů TS09a, požadavek 2, krok 43.

⁵ Požadavek 223, písm. a), b), c) požadavek 2.3.5, písm. a), b), c).